gepunkter, der hviler på samme grundlag som de i klagen anførte. Disse klagepunkter kan for Domstolen uddybes ved fremførelse af anbringender og argumenter, som ikke nødvendigvis figurerer i klagen, men som står i nøje forbindelse hermed. Det følger heraf, at bestemmelserne i tjenestemandsvedtægtens artikler 90 og 91 har til formål ved hjælp af en forudgående administrativ klage at muliggøre en mindelig bilæggelse af tvister mellem tjenestemændene og administrationen, men derimod ikke har til formål strengt og endeligt at fastlægge den retslige fase, når søgsmålet hverken ændrer klagens årsag eller genstand.

Specielt kan en erstatningspåstand, der først er nedlagt for Domstolen, antages til realitetsbehandling, selv om den administrative klage kun vedrørte annullation af den afgørelse, der hævdes at have påført skaden, da et sådant krav om annullation kan indebære et krav om erstatning for det tab, der måtte være forvoldt ved afgørelsen.

RETSMØDERAPPORT
i sag 126/87 *

I — Faktiske omstændigheder og skriftveksling

Sergio Del Plato blev i 1967 ansat af Kommissionen ved Det Fælles Forskningscenter i Ispra. Han er indplaceret i lønklasse B 3 for videnskabelige og tekniske tjenestemænd og er for nærværende ansat i afdelingen for infrastruktur.

Da stillingen som chef for den tjenestegren, hvor Del Plato er ansat, i henhold til opslag KOM/536/86 blev ledig, indgav han sin ansøgning den 29. april 1986. Efter at hans ansøgning mundtligt var blevet afvist, indgav han dagen efter, den 30. april, på ny ansøgning. Ansøgningen blev fremsendt ved rekommanderet brev med modtagelsesbevis.

Den 9. september 1986 indgav Del Plato efter at han i august 1986 var blevet bekendt med, at Friedemann Timm var blevet udnævnt, en klage, hvori han dels påstod annullation af afslaget på at lade ham deltage i proceduren for besættelse af den pågældende stilling, dels annullation af F. Timms udnævnelse og endelig, at hele forflyttelses- og forfremmelsesproceduren skulle genoptages.

* Processprog: fransk.

Ved stævning, registreret den 10. april 1987 på Domstolens Justitskontor, har Del Plato anlagt sag med påstand om annullation af det stiltiende afslag på klagen, som er en følge af, at Kommissionen i mere end fire måneder havde undladt at besvare denne.

II — Parternes påstande

Del Plato har nedlagt følgende påstande:

— Det stiltiende afslag på sagsøgerens ansøgning af 30. april 1986 om at deltage i den interne udvælgelsesprøve med henblik på besættelse af stillingen i henhold til opslag KOM/536/86 annulleres, subsidiært pålægges det Kommissionen at trække afslaget tilbage;

— F. Timms udnævnelse i denne stilling annulleres, subsidiært trækkes den tilbage;

— det pålægges Kommissionen at genoptage den interne forflyttelses- og forfremmelsesprocedure, således at sagsøgerens ansøgning tages i betragtning;

— Kommissionen tilpligtes at betale en erstatning på 20 000 ECU.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

— frifindelse;

— der træffes afgørelse om sagens omkostninger efter gældende regler.

På grundlag af den refererende dommers rapport og efter at have hørt generaladvokaten har Domstolen (Tredje Afdeling) besluttet at indlede den mundtlige forhandling uden forudgående bevisførelse.

III — Sammendrag af parternes anbringender og argumenter

A — *Formaliteten*

Kommissionen har gjort forskellige formalitetsindsigelser gældende over for Del Platos stævning.

a) *Kommissionen* har indledningsvis gjort gældende, at Del Platos stævning må afvises, for så vidt som den vedrører afslaget på at give ham adgang til at deltage i proceduren med henblik på besættelsen af den stilling, der var opslået ledig.

1. Kommissionen gør gældende, at Del Plato udtrykkeligt anfægter afslaget på hans ansøgning af 30. april 1986 om at deltage i den »interne udvælgelsesprøve« med henblik på at besætte den pågældende stilling. Stillingen skulle imidlertid ikke besættes ved en intern udvælgelsesprøve, og desuden havde Del Plato oprindelig ansøgt om en »forfremmelse/forflyttelse«.

Del Plato har svaret, at han kun har påstået annullation af afgørelsen om at give afslag på hans ansøgning om stillingen, og at det desuden er dette spørgsmål, Kommissionen allerede har taget stilling til den 9. april 1987 i sin besvarelse af hans klage.

2. *Kommissionen* har endvidere gjort gældende, at selv om Del Platos påstand kunne fortolkes som et sagsanlæg med henblik på annullation af afgørelsen om ikke at forfremme ham, ville den ikke kunne realitetsbehandles, da fristen for indbringelse af sagen er overskredet. Del Plato indgav sin ansøgning den 29. april 1986, og den blev umiddelbart afslået. Da denne afgørelse ikke blev påklaget inden for en frist på tre måneder i henhold til vedtægtens artikel 91, er stævningen for sent indgivet. Kommissionen har tilføjet, at forholdet ikke kan betragtes således, at Del Plato anfægter et stiltiende afslag som følge af, at Kommissionen ikke svarede på hans ansøgning, der blev indgivet dagen efter, nemlig den 30. april 1986, da dette ville fordreje samtlige regler om frister for sagers anlæg.

Del Plato har for sin del gjort gældende, at afslaget den 29. april 1986 blot var en rent faktisk handling, der blev foretaget af en sagsbehandler, og at hans virkelige indgivelse af ansøgning fandt sted den 30. april 1986. Det er til prøvelse af afslaget på denne ansøgning, at han har anlagt sag i overensstemmelse med fremgangsmåden i vedtægtens artikel 91.

b) *Kommissionen* gør yderligere gældende, at Del Plato ikke har nogen retlig interesse i at anfægte F. Timm's udnævnelse til stillingen, da denne blev ansat som midlertidigt ansat i forbindelse med en ansættelsesprocedure, der var blevet påbegyndt i juli 1985, hvor Del Plato ikke havde været blandt ansøgerne. I øvrigt var Del Plato ikke opført på Kommissionens liste over ansatte i lønklasse B, der kunne forfremmes til lønklasse A, hvorfor han ikke berøres af udnævnelsen.

Del Plato har hertil anført, at det drejer sig om at afgøre, hvorvidt han kunne forfremmes til lønklasse A, hvilket rejser spørgsmålet om den af Kommissionen omtalte listes gyldighed. Dette spørgsmål er afgørende for, hvilken afgørelse der træffes om formalitetsspørgsmålet.

c) Kommissionen gør gældende, at det følger af Domstolens retspraksis, at Del Platos stævning ikke kan realitetsbehandles, for så vidt som den vedrører det stiltiende afslag på klagen, idet afslaget kun bekræfter den akt, klagen vedrørte.

Med hensyn til dette spørgsmål har Del Plato overladt afgørelsen til Domstolens skøn.

d) For så vidt angår erstatningskravet har *Kommissionen* for det første gjort gældende, at dette ikke forudgående er blevet rejst i en klage; for det andet må kravet afvises, i det omfang selve annullationspåstanden afvises; for det tredje påberåber Del Plato sig end ikke en fejl fra administrationens side, og endelig er stævningen ikke tilstrækkeligt begrundet.

For så vidt angår disse anbringender har Del Plato for det første gjort gældende, at Domstolen ikke er afskåret fra ex officio at tilpligte administrationen at betale erstatning, selv i mangel af påstand herom, for den ikke-økonomiske skade, som administrationen ved en fejl har påført tjenestemanden. Desuden er erstatningskravet kun fremsat subsidiært. Med hensyn til stævningens begrundelse, kan denne indsigelse ikke tages under behandling, da Kommissionen

har taget til genmæle i realiteten, før den har fremsat formalitetsindsigelsen.

B — *Realiteten*

a) *Del Plato* har indledningsvis henvist til, at hans ansøgning om den ledige stilling ikke blev taget i betragtning, selv om det følger af vedtægtens artikel 92 og artikel 98, stk. 2, sammenholdt med artikel 45, stk. 2, at overgangen fra én kategori til en anden for videnskabelige og tekniske tjenestemænd ikke er betinget af en udvælgelsesprøve. Arbejdsopgaverne, der var beskrevet i stillingsopslaget, svarede meget nøje til de opgaver, han allerede beskæftigede sig med, da han i praksis allerede bestred den omhandlede stilling.

Kommissionen har ganske vist den 3. juni 1983 udstedt »nærmere procedureregler forud for beslutninger om ændring af kategori fra B til A for tjenestemænd og midlertidigt ansatte i de videnskabelige eller tekniske tjenestegrupper« (Meddelelser fra Administrationen nr. 409 af 24. juni 1983), som har dannet grundlag for udarbejdelsen af en liste over personer, som kan komme i betragtning ved en afgørelse om overgang til kategori A. Sagsøgeren var ikke opført på listen, men administrationen kunne udmærket fravige den, når det var objektivt begrundet. I nærværende sag ville den objektive begrundelse bestå i, at der var fuldstændigt sammenfald mellem sagsøgerens kvalifikationer og stillingsbeskrivelsen i stillingsopslaget.

Kommissionen har gjort gældende, at Del Plato, som er tjenestemand i kategori B, ikke umiddelbart kunne forflyttes til en stilling i kategori A. Dette ville forudsætte, at der var truffet afgørelse om hans overgang fra B til A. Dette kunne i øvrigt ikke opfattes som en forfremmelse, da overgang fra én kategori til en anden ikke henhører under begrebet forfremmelse. Del Plato var imidlertid ikke opført på den liste over personer, der kunne komme i betragtning ved en afgørelse om overgang til kategori A, der blev udarbejdet efter »de nærmere procedureregler« fra 1983. Udnævnelse til den pågældende stilling i kategori A var således ikke mulig.

Med hensyn til Del Platos argumentation om, at hans kvalifikationer og erfaring stemte overens med beskrivelsen i stillingsopslaget, har Kommissionen anført, at dette, som er bekræftet af ansøgerens overordnede, også for andre tjenestemænds vedkommende er bekræftet af deres overordnede. Ved at vælge Del Plato til den pågældende stilling ville Kommissionen således have tilsidesat princippet om ligebehandling af ansatte, der befinder sig i samme situation.

b) *Del Plato* har endvidere gjort gældende, at den udvælgelsesprøve, som Kommissionen udskrev med henblik på at besætte stillingen, ikke blev forskriftsmæssigt gennemført, idet Kommissionen begik en fejl ved at antage, at han som tjenestemand ikke kunne deltage i udvælgelsesprøven.

Han har i første række gjort gældende, at en intern udvælgelsesprøve krævede, at an-

sættelsesmyndigheden traf afgørelse efter høring af Det Paritetiske Samarbejdsudvalg, hvilket ikke skete.

Endvidere var den eksterne udvælgelsesprocedure, som Kommissionen havde iværksat med henblik på at oprette en ansættelsesreserve, ikke forskriftsmæssig på to punkter: For det første foreskriver tjenestemandsvedtægtens artikel 29, at ansættelsesmyndigheden før der gennemføres en ekstern udvælgelsesprøve, skal undersøge mulighederne for forfremmelse og forflyttelse inden for institutionen, mulighederne for gennemførelse af en udvælgelsesprøve inden for institutionen samt ansøgninger om overflyttelse indgivet af tjenestemænd i andre af Fællesskabets institutioner. Dette skete ikke. For det andet kan en procedure med henblik på at oprette en ansættelsesreserve kun iværksættes i tilfælde, hvor det har vist sig, at en intern udvælgelsesprøve ikke har været tilstrækkelig til at kunne besætte de ledige stillinger. Endelig er det kun muligt at gennemføre en ekstern udvælgelsesprøve med henblik på oprettelse af en ansættelsesreserve i de undtagelsestilfælde, som omfattes af artikel 29, stk. 2.

Kommissionen har hertil indledningsvis gjort gældende, at stillingerne i de videnskabelige og tekniske tjenestegrene hovedsagelig besættes med midlertidigt ansatte. Det er kun i kraft af en analogi, at administrationen anvender tjenestemandsvedtægtens artikel 29, stk. 1. Der foreligger derfor ingen forpligtelse til nøjagtigt at følge bestemmelserne.

Kommissionen har fastholdt, at vedtægtens artikel 29 kun vedrører ansættelse af nye tjenestemænd. Bestemmelsen er på ingen måde til hinder for, at ansættelsesmyndigheden ansætter midlertidigt ansatte. Det er netop det Kommissionen har gjort. Den har slet ikke iværksat en udvælgelsesprøve, men blot en udvælgelsesprocedure med henblik på ansættelse af midlertidigt ansatte. Der har derfor aldrig været tale om en udvælgelsesprøve med henblik på oprettelse af en ansættelsesreserve.

Kommissionen har tilføjet, at det efter Domstolens faste praksis tilkommer administrationen at skønne over, hvorvidt der skal gennemføres en intern udvælgelsesprøve.

c) *Del Plato* har påstået Kommissionen tilpligtet at betale 20 000 ECU i erstatning for det tilfælde, at afgørelserne ikke annulleres. Som begrundelse herfor har han anført, at han har lidt et økonomisk tab, der udgøres af forskellen mellem den løn, han oppebærer, og den løn han ville have oppebåret i kategori A. Desuden har han lidt et ikke-økonomisk tab som følge af den skade, der ved de omstridte afgørelser er påført hans omdømme som tjenestemand.

Kommissionen har gjort gældende, at Del Plato ikke har nogen ret til overgang til en højere kategori, da en sådan ikke er omfattet af det normale karriereforløb. Hans karriere som tjenestemand har således ikke været påvirket af de omhandlede afgørelser. I øvrigt har han intet krav på erstatning, idet den samlede ansættelsesprocedure har været forskriftsmæssig. Kommissionen har ligeledes gjort gældende, at erstatningsbeløbet ikke er opgjort på noget seriøst grundlag i betragtning af den eventuelle lønforskel mellem den kategori, hvor han er indplaceret, og den højere kategori. Endvidere har Del Plato ikke lidt noget ikke-økonomisk tab.

F. Grévisse
Refererende dommer